

[Morten Lange.]

forslag, som er gennemført af et borgerligt flertal imod regeringen. Vi har aldrig nogen sinde haft så tålsom en mindretalsregering som den, vi har. Når man tænker på, hvad de borgerlige partier har prøvet på at presse ned over hovedet på befolkningen, og hvad de var kommet med, hvis vi ikke havde haft denne regering, så får man på denne baggrund sige den tak for dens tålsomhed. Jeg kan forestille mig, det må have været svært fra tid til anden. Jeg kan forestille mig, det især må være svært at være finansminister og budgetminister i en sådan regering, hvor man har meget ringe kontrol over, hvorledes talsammenlægninger i den sidste ende kommer til at gå op.

Men efter at dette er nævnt, så skal jeg da også lægge til, at vi har noteret flere bekymrende forslag, der er gennemført af regeringen med borgerlig støtte. Jeg tvivler ikke på, at regeringen fra tid til anden har haft sin bekymring, men ikke desto mindre er der en række af de spareforslag, der på den måde er blevet gennemført, som har vejet tungt i den samlede vurdering af årets arbejde. Dertil kommer den situation, som vi nu har lejlighed til at genkalde i erindringen, den lov, hvorved overenskomsterne blev forlænget og en lang række andre indgreb blev vedtaget over for lønmodtagerne.

Det blev dengang sagt, og med rette, at en sådan massiv slutning på overenskomstforhandlingerne ikke kan undgå at give uro. Det er ganske betegnende, at det da også er sket. Vi har HT-konflikten som et eksempel. Jeg har forstået, at der ligger en dagsorden på vort bord, hvorefter statsministeren skal være bussemand. Det er jo en interessant nydannelse. Den sag løses ikke på den måde. Den løses ikke, ved at folketinget prøver på et nyt magtbud. Den løses simpelt hen ved, at det danske samfund må indstille sig på, at der er noget efterbyrd efter overenskomstloven, som på den ene eller den anden måde må trækkes i lave.

Jeg har mærket mig, at man denne gang forsøgte fra forskellig side at sige, at det var nok vore udmærkede medlemmer af dette parlament, som repræsenterer det kommunistiske parti, som havde et særligt ansvar for denne sag. Jeg tror, det er forkert. Jeg tror, det er ganske, almindelige, spontane og velgennemarbejdede tanker, der får en lang

række arbejdspladser til at meddele, at de føler sig ikke tilpas godt behandlet, og derfor går de ind i nogle aktioner. Jeg tror, vi må indstille os på, at noget sådant må have en løsning, som under sædvanlige forhold ville være kommet i april, men som nu er blevet forsinket. Vi må finde os i, at den slags ting bliver trukket i lave på skikkelig vis. Hvis nogen prøver på at blande sig i sagen med en kæp, så skal det nok vise sig, at det får man ikke nogen succes ud af.

Jeg skal til den samlede oversigt lægge, at der er da også forslag gennemført i denne samling, som socialistisk folkeparti har kunnet støtte. Vi har jo set, at der især på det sidste har skabt sig, ikke et flertal, det er der jo ikke, men sådan en slags kerne, med socialdemokratiet, det radikale venstre og kristeligt folkeparti, som bærer igennem til noget, som ikke er særlig godt, men som heller ikke er helt afskyeligt. Det er mestendels til kombinationer af den art, socialistisk folkeparti har givet sin støtte. Det er sjældent betagende resultater, vi har nået, men i betragtning af det, der ellers ville være blevet budt den danske befolkning, så tør vi nok antyde, at vi har gjort ret i dér at være med til at bære vores del af byrden.

Hvordan ser regnestykket så ud? Arbejdsløsheden, som regeringen med rette satte øverst som det, der først og fremmest skulle bekæmpes, har haft en meget bekymrende evne til at lægge sig på et niveau, der ikke engang kan betegnes som faldende. Når vi tager årstiden i betragtning, vil jeg nærmest sige, at arbejdsløsheden har været stigende indtil nu. Jeg vover ikke at tænke på, hvad der var sket med arbejdsløsheden, hvis en borgerlig regering havde gennemført, hvad den talte om. Så havde vi været i en situation i dag, som formodentlig havde været endnu mere katastrofal.

Men der er jo andre bekymrende træk. Først og fremmest vel kasseunderskuddet, som nærmer sig astronomiske højder — så meget, at jeg tror, der må være et eller andet i denne sag, der er en fiktion. Måske vi skulle spørge vor specialist i fiktion, hr. Glistrup, om han også har en interessant betragtning om denne sag. Hvis vi for 3 eller 4 år siden havde hørt om et forventet kasseunderskud på en halv snes milliarder kroner, så havde vi alle sammen enigt i dette folketingsagt, at det var da uladsiggørligt, det